

csak emberi síkon maradt értelemnek csodálkozni kellene. A keresztyén élet kizárólag az élő hitű ember számára lehet természetes, magától értetődő.

3.2 Megfigyelés

- Ha keresztyén családban nevelkedtem: kik és hogyan segítettek abban, hogy gyermekkorom hitem érett keresztyén hit legyen? Jelenleg kinek a segítségével jelent a legtöbbet a további fejlődéshez?
- Ha felnőttként kerestelek: mit jelentett számomra? Hogyan készültem fel? Kinek a hatására jutottam el a döntésig?
- Mit jelent(ett) számomra a keresztyén? Milyen kapcsolatot tartunk?
- Mi a keresztyén feladata, hivatása? Betöltjük-e ezt a feladatot a vállalt keresztyéneinknél?
- Mennyire természetes számunkra a keresztyén értékek szerinti életvitel? Teherként vagy segítségként éljük meg a hitünket?

3.3 Értékelés

A keresztség: új életre születés Krisztusban.

A keresztyén élet egyik alappillére a keresztség, a teljes Isten felé fordulás alapja, amely által egyre biztosabban haladhatunk a tökéletesebb szeretet felé.

Ennek az útnak a legfontosabb állomásai: találkozás az Evangéliummal (pl. barátok, Egyház közvetítésével), az Evangélium elfogadása, bűnbánat (megtérés), a hit megvallása, a keresztség, a Szentlélek kiáradása (bérmálás), Oltárszentség vétele.

A keresztség azonban önmagában nem biztosíték az üdvösségre, csupán lehetőséget biztosít rá.

A keresztség a hit szentsége, amely révén az áteredő bűn következményeitől megszabadulunk.

A keresztyén hitnek szüksége van közösségre, hogy valóban Jézus Krisztusban higgyünk. E közösség az Egyház, ahol a keresztségben megkapott hit „csirája” egészséges táptalajhoz jut. A keresztség tehát szentségi kötelék, amely összeköt a többi keresztyénnel és magával Jézus Krisztussal.

A keresztyén közösséghez csatlakozás és a hit ajándéka olyan erős jel, amely eltörölhetetlen és az egész életre meghatározó. Ezért hívják karaktert adó szentségnek, s ezért lehet csak egyszer megkeresztelni valakit.

A keresztyén hivatás egyházi szolgálat, ami gyakorlatilag családpassztorációt jelent, azaz segítségnyújtást a család egészének, hogy növeked-

hessenek a hitben és szeretetben. A keresztyéni feladat elvállalása ezért komoly felelősséget jelent.

Keresztyénként az alábbi gyakorlati feladatokra érdemes gondolni:

- a szülők barátaiként élő lelki kapcsolatot tartani fenn velük,
- kérésre, mintegy „külső megfigyelőként” jelezni a szülőnek, hogy kívülről mennyire látszik keresztyénnek a család,
- folyamatosan imádkozni a keresztyének/ szülők lelki fejlődésért,
- a keresztyének szellemi fejlettségének megfelelő módon személyesen is foglalkozni (pl. évente egyszer egy hétvégére „elkérni” a szülőktől)
- a keresztyénnek nem hivatása ajándéktergellel elvárasztani a gyereket, apró meglepetésekkel is lehet örömet szerezni. Fontos, hogy az esetleges ajándékok között hangsúlyosan szerepeljenek a gyermek lelki fejlődését szolgáló dolgok (pl. vallásos irodalom)

3.4 Cselekvés

- Gondoljuk végig a keresztyéneinkkel ápolt kapcsolatot! Ha van javítanivaló, tegyük konkrét lépéseket!
- A következő alkalomig rendszeresen ajánljunk fel imádságot a keresztyéneinkért, keresztyéneinkért!
- Ismerjük-e az Egyház tanítását a felnőtt korban való megkeresztelésről? Ha nem, szerezzük be a szükséges füzeteket és olvasunk utána!
- Csendes elmélkedés során gondoljunk végig, kik segítettek abban, hogy ma élő és felnőtt a hitünk? Hálaadó imádságban köszönjük meg őket az Úristennek!

4. Záróima (L. J. Suenens bíboros)

Uram, szükségem van a Te szemedre, Szükségem van a Te leheletedre, adj nekem eleven hitet. add meg nekem a Te reményedet,

Szükségem van a Te szívvedre, magamnak és Egyházadnak. adj mindent elbíró szeretetet. Amen.